

CARTA OBERTA AL SR. RECODER, EL SR. MENA I LA SRA. CARMONA

ANTECEDENTS

1. Puigfel adquireix els drets de l'argilera Almar per fer un abocador.

L'empresa Puigfel va adquirir l'any 2009 els drets miners d'Almar Productes Ceràmics S.A. L'explotació minera portava anys sense activitat, tal com afirma un informe de l'Ajuntament de Cerdanyola de 19 de gener de 2011 (aquesta informació és rellevant, perquè quan una explotació minera es paralitza la llicència caduca).

L'any 2009 Puigfel va adquirir els drets miners de l'argilera Almar amb l'objectiu de construir un abocador de deixalles.

Puigfel va sol·licitar a la Generalitat el 24 de febrer de 2011 l'autorització ambiental per fer l'abocador però no la va obtenir perquè l'activitat de l'abocador és urbanísticament incompatible amb la qualificació dels terrenys de Can Fatjó dels Aurons.

L'informe dels tècnics del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya del 24 de març de 2011 constata que Puigfel està construint un abocador a Can Fatjó dels Aurons.

2. Puigfel ha incomplert reiteradament el pla de restauració de l'argilera i ha extret més de 3 milions de tones de terres sense llicència urbanística ni permís ambiental

En els darrers anys l'empresa Puigfel ha extret de Can Fatjó dels Aurons més de tres milions de tones de terres i ho ha fet a l'empara d'una llicència minera que data de l'any 1963. Tots els treballs s'han fet sense cap llicència urbanística i sense cap permís ambiental.

La cobertura legal de les obres es basa en una sentència polèmica del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 1993 en relació amb un acte administratiu de la Generalitat de Catalunya i en dos informes de la Diputació de Barcelona (del 2005 i el 2011) basats en aquesta sentència. Aquests informes diuen que les empreses titulars dels drets miners (primer Almar, després Puigfel) poden fer l'extracció de terres perquè han obtingut els permisos ambientals necessaris per silenci administratiu i perquè no se'ls pot exigir una llicència urbanística.

3. Les irregularitats als terrenys de Can Fatjó dels Aurons venen de lluny

Els anys vuitanta la Generalitat va aprovar el pla de restauració de l'argilera Almar, que encara és vigent. El pla permet l'extracció de mig milió de tones de terres i delimita el perímetre d'extracció i la fondària del clot (fins a 20 metres).

Amb aquest pla de restauració la Generalitat va permetre a l'empresa Almar a ampliar de facto l'àrea d'extracció de l'argilera, contravenint la legalitat urbanística. Cal tenir en compte que el Pla General Metropolità (PGM) de 1976 (per tant anterior al pla de

restauració) no permet l'activitat d'extracció minera als terrenys de Can Fatjó dels Aurons. Després de l'entrada en vigor del PGM Almar podia continuar la seva activitat extractiva d'acord amb la llicència de 1963, però en cap cas podia ampliar l'àrea d'extracció.

Per tant, la Generalitat no hauria d'haver aprovat el pla de restauració i quan va intentar rectificar no ho va poder fer. Efectivament, l'any 1990 la Generalitat va ordenar la suspensió de l'activitat de l'argilera i la incoació d'un expedient sancionador per infracció urbanística. La Resolució de la Generalitat va ser revocada per la Sentència del TSJ de Catalunya núm. 844 de 26 d'octubre de 1993. Aquesta Sentència diu que la Generalitat no podia ordenar la suspensió d'una activitat que era conforme al pla de restauració que aquella mateixa administració havia aprovat uns anys abans (tot i que, recordem, aquest pla no respectava la normativa urbanística).

Aquesta sentència és molt polèmica i ha donat lloc als dos informes de la Diputació de Barcelona que han servit d'excusa a l'Ajuntament de Cerdanyola per no aturar les obres il·legals a Can Fatjó dels Aurons.

4. Els polèmics informes de la Diputació de Barcelona i de l'Ajuntament de Cerdanyola

D'acord amb un comunicat de l'Ajuntament de Cerdanyola de 4 de març de 2011, l'empresa Almar va sol·licitar a l'Ajuntament de Cerdanyola una llicència d'extracció en dues ocasions (2001 i 2002). En els dos casos, la sol·licitud va ser desestimada per un informe de l'arquitecte municipal en el qual s'indicava que l'activitat no era compatible amb el règim urbanístic aplicable.

Arran de les al·legacions de l'empresa, l'Ajuntament de Cerdanyola va demanar un informe consultiu a la Diputació de Barcelona. L'informe de la Diputació del 10 d'octubre de 2005 conclou:

- La sentència del TSJ de Catalunya núm. 844 de 26 d'octubre de 1993 considera provada la preexistència de la pedrera al Pla General Metropolità i la seva compatibilitat amb el planejament urbanístic.
- Pel que fa a l'adequació de l'activitat extractiva a la Llei d'impacte ambiental (LIIAA) cal entendre que es va atorgar per silenci administratiu, 3 mesos després de la seva sol·licitud, el 27 de desembre de 2001.

D'entrada se'ns plantegen dos dubtes:

- Per què Almar va sol·licitar en dues ocasions una llicència urbanística que presuntament no necessitava?
- En aquests darrers 10 anys les empreses Almar i Puigfel han realitzat la seva activitat extractiva sense cap permís ambiental? Les administracions han fet les inspeccions ambientals periòdiques fixades per llei? I si les han fet no han detectat mai cap irregularitat? És possible que s'hagin extret 4 milions de tones de terres en una zona urbanitzada, al costat d'habitatges, escoles i un hospital sense cap estudi d'impacte ambiental?

El 14 de desembre de 2011 els tècnics de la Diputació de Barcelona, a requeriment de l'Ajuntament de Cerdanyola, van emetre un segon informe basat en la sentència de 1993. En aquest informe es diu que a Puigfel no se li pot exigir la legalització de l'activitat mitjançant sol·licitud i obtenció de llicència urbanística per realitzar una

activitat que ja venia realitzant des de feia molts anys. L'informe reitera que la llicència ambiental s'ha obtingut per silenci administratiu, és a dir, corrobora que l'extracció de quatre milions de tones de terres en una zona urbana s'ha fet sense tenir en compte el seu impacte ambiental.

En el darrer paràgraf l'informe de la Diputació diu que "en el cas que l'activitat d'extracció d'àrids es realitzés de forma diferent a com es va preveure a la sol·licitud de llicència ambiental, això suposaria que caldria demanar una nova llicència d'activitat. Així mateix, cal avançar que aquest ús no seria admès en el sòl on s'ubica la finca d'ALMAR donat que no es podria considerar un ús preexistent".

Aquest paràgraf és clau, atès que en cap cas es pot considerar que l'activitat que està duent a terme Puigfel a Can Fatjó dels Aurons estigui emparada ni per la llicència d'extracció minera de 1963 ni pel pla de restauració de l'argilera aprovat per la Generalitat els anys vuitanta (i que, recordem, preveia l'extracció de mig milió de tones de terres i un forat de 20 metres de profunditat).

5. Denunciem la política de fets consumats

Puigfel està construint un abocador a Can Fatjó dels Aurons, sense llicència urbanística ni ambiental, sota l'empara d'una llicència d'extracció minera de l'any 1963 que hauria d'estar caducada (recordem, l'argilera va estar uns anys aturada, com reconeix el propi Ajuntament de Cerdanyola); amb un hipotètic permís ambiental, obtingut presumptament per silenci administratiu l'any 2002 i que no ha hagut de renovar mai, i sense llicència urbanística, quan la naturalesa de l'activitat és manifestament incompatible amb el planejament urbanístic vigent.

El clot de Can Fatjó dels Aurons creix cada dia una mica més. El forat cada dia té més fondària, és més ample i és més alt (s'ha elevat considerablement el nivell del terreny mitjançant l'acopi de terres a les vores incrementant el pendent dels talussos perimetrals).

L'extracció no s'està fent d'acord amb el programa de restauració de l'argilera, tal com han corroborat els informes tècnics de la Generalitat. És important destacar que la normativa bàsica estatal i la normativa de la Generalitat de Catalunya, estableixen que el contingut del programa de restauració té la consideració de condició especial de l'autorització minera i la realització de treballs o actuacions fora de l'àrea indicada s'ha de considerar com un incompliment del programa de restauració (Decret 343/1983 i Reial Decret 975/2009).

Això no obstant, la Direcció General de Mines de la Generalitat cada any ha aprovat els plans de labors que li ha presentat l'empresa Puigfel. Fins al 2011 aquests plans de labors no recullen els volums de terres que realment s'estan extraient de Can Fatjó dels Aurons. A més a més, en els darrers plans de labors Puigfel declara que pot baixar fins a una fondària de més de 75 metres quan, recordem, el pla de restauració vigent de l'argilera permet una fondària de 20 metres.

Un cop més la política de fets consumats: la Generalitat no pot dir que no tenia coneixement de l'activitat realitzada per Puigfel a Can Fatjó dels Aurons perquè any rere any ha donat el vist-i-plau a l'extracció de terres que ha declarat l'empresa, amb coneixement que incomplien el pla de restauració.

L'Ajuntament i la Generalitat saben que l'extracció i els moviments de terres a Can Fatjó dels Aurons realitzats per l'empresa Puigfel són il·legals, però no fan res per aturar-los.

Un cop més la política de fets consumats... i tenint en compte els antecedents ens atrevim a formular una hipòtesi:

Quan les administracions li comuniquin a Puigfel que a Can Fatjó dels Aurons no pot fer un abocador Puigfel recorrerà a la Justícia justificant que les administracions tenien coneixement ple d'aquestes obres i hi van donar el seu vist i plau.

El pitjor de tot és que, tenint en compte els antecedents, més que una hipòtesi és una opció totalment plausible.

L'Ajuntament de Cerdanyola porta més de 8 mesos estudiant el tema i res apunta a que tingui intenció d'aturar les obres.

Mentrestant, a la Generalitat de Catalunya, el Departament de Territori i Sostenibilitat i el Departament d'Empresa i Ocupació estan discutint i fent informes i contrainformes per decidir qui té la competència per aturar les obres.

I els ciutadans no entenem res (o potser ho entenem massa bé?). I ens preguntem com pot ser que tot això estigui passant a casa nostra.

DEMANEM

Demanem al sr. Recoder, al sr. Mena i a la sra. Carmona que actuïn

Sr. Recoder, sr. Mena, sra. Carmona, ja tenen tota la informació, saben perfectament que les obres que s'estan duent a terme a Can Fatjó dels Aurons són il·legals i estan causant un dany irreparable al paisatge i una enorme alarma social entre els ciutadans.

A què esperen per actuar?

I el que han de fer està molt clar: ordenar la restauració del forat amb terres, tal com han demanat els plens de Cerdanyola, Sant Cugat i Bellaterra i el Parlament de Catalunya i com està previst al pla de restauració de l'argilera.

Plataforma contra l'abocador de deixalles a Can Fatjó dels Aurons

28 de març de 2012